

OUDE TIJDEN HERLEVEN

Mevrouw Corrie Bos-Reijm, geb. 1927 verteld:

Op een boerderij aan de Hoofdweg in Nieuwerkerk aan de IJssel bracht ik mijn jeugd door. We hadden een gemengd bedrijf, akkerbouw en vee. Mijn moeder trouwde met mijn vader die toen weduwnaar met 4 kinderen was. Samen kregen ze er vijf, dus hadden we negen kinderen. Op mijn klompen liep ik naar de Christelijke school aan de Onderweg waar meester Boer de hoofdmeester was. De klompen moest je in de gang laten staan. In ieder lokaal was een potkachel. Als we zondags naar de hervormde kerk liepen had ik schoenen aan.

Op de Hoofdweg reed toen bijna geen verkeer en later werd het een snelweg.

In de oorlog werden bij ons de paarden van de Duitsers gestald en voerden ze met ons paardenvoer. Een soldaat was paardenknecht en moest bij ons in de kost, het was een Oostenrijker die heel aardig voor ons was. Toen hij overgeplaatst werd was hij in tranen toen hij afscheid nam. Met het bevrijdingsfeest werden twee joodse mensen op de schouders door het dorp gedragen. Ze hadden ergens ondergedoken gezeten en waren gelukkig niet opgepakt. Met een Koninginnedag reed ik met mijn neef Teun Reijm in zijn tilbury met een paard ervoor op een stuk land naast de Kerklaan en wonnen een wandklok als eerste prijs met ringsteken. Na de lagere school ben ik thuis gaan werken. 's Morgens bij moeder in de huishouding en 's middags ging ik mijn vader helpen in het land of in de stal met melken of hooien. 's Avonds zat ik vaak achter het spinnewiel om wol te spinnen.

Je wereld was niet groter dan Nieuwerkerk, we gingen alleen af en toe lopend naar familie aan de Kralingse weg. Ook heb ik jarenlang e.h.b.o. lessen gevolgd.

Voor een tunnelbouw werd de boerderij en het land onteigend. De boerderij is helaas afgebroken en daarachter is later een nieuwe snelweg gekomen de A 20

De boerderij van Bos aan de Hoofdweg, deze is afgebroken.

TROUWEN.

Ik leerde Leen Bos kennen. Hij werkte bij zijn stiefvader die aannemer was in grond-weg- en waterbouw en later begon Leen voor zich zelf. Met 60 werknemers had hij veel werk in de buurt maar ook in Brabant en Zeeland met de dijkversterking. In Waddinxveen heeft hij de tweede Bloksweg aangelegd. Toen we wilden trouwen werd er voor ons een nieuw huis gebouwd op de 's -Gravenweg tegenover dokter Hage. Mijn schoonouders woonden een paar huizen verder. Ze hadden hun bedrijf op de werf van Van Herk, ook aan de 's-Gravenweg.

We kregen 10 kinderen, vijf jongens en vijf meisjes. Het was wel druk maar wel gezellig.

Toen de meeste van de kinderen nog op de lagere school zaten zijn we naar Moerkapelle verhuisd en konden zij in Moerkapelle weer naar school. Naar het voortgezet onderwijs moesten zij een eind fietsen naar Gouda. We hadden een woonboerderij zonder land gekocht aan de Bredeweg 4 in het dorp. Voor ons gezin was het ideaal wonen. De eerste tijd hadden we twee geiten. Men zegt altijd: ' Als je vloeken wil leren moet je geiten nemen' , dat hadden wij ook gemerkt!

Ze breken vaak los om bij de burens de tuin kaal te eten. Op een keer dachten wat horen we toch! Sinterklaas op het dak? Nee hoor, het waren de geiten. Toen hebben we ze maar weggedaan. We hadden ook twee honden. Inmiddels heb ik meer dan 20 kleinkinderen en 1 achterkleinkind.

Toen ik weduwe werd verhuisde ik naar een aanleunwoning in de Wilde Veenen en nu woon ik in zorgcentrum Beth San.

Elly van Gelderen

Corrie Bos-Reijm met neef Teun Reijm
op een koninginnedag met de tilbury.